

A hlavně jsem nesnášel nepořádek.

Nazelenalou vodou se plazila červeň, viditelná dokonce i v neproniknutelné tmě. Zatnul jsem zuby a dvakrát si poklepal na pravé stehno, pak šestkrát a potom zase dvakrát.

Nerad jsem se odchyloval od scénáře. Tohle byl jednoznačně odklon od mého plánu. Neměl krvácet. Chtěl jsem jeho tělo čisté a bez pohmožděnin.

Takhle sis to nenaplánoval.

Takhle sis to nenaplánoval.

Takhle sis to nenaplánoval.

„Změna plánu,“ řekl jsem nahlas, autoritativně, sám sobě.

Pustil jsem jeho vlasy nasáklé krví. Napřímil jsem se a sledoval, jak se jeho bledé, nahé tělo vznáší obličejem dolů v obdélníku vody. Uplynula minuta, pak tři. Protože nebyl Aquaman, byl evidentně mrtvý.

Krátce jsem zvažil, že ho nechám ve sloupové síni. Vypadalo by to jako nehoda. Opilý bývalý kriminálník, který se přišel v noci namočit na místo, kde bylo plavání zakázáno. Praštil se do hlavy a utopil se.

Ale to jsem udělat nemohl. Neudělám to.

Musel jsem dodržet rituály. Uspořádat obřad.

Dva, šest, dva.

Dva, šest, dva.

Dva, šest, dva.

S podrážděným povzdechem jsem vlezl do bazénu, abych svou oběť vylovil. Voda mi promočila polobotky od Toma Forda a vsákla se mi do kalhot Brioni. Pára termální vody zahalila jeho tělo hustou mlhou, takže jsem musel z dvouřadového kabátu vytáhnout mobil a zapnout baterku.

Zkontroloval jsem zprávy, ale žádné jsem neměl. Ani od osobní asistentky Gii, které jsem před půl

hodinou volal kvůli chybějícímu dokumentu, co jsem potřeboval k práci.

Později si to s ní vyřídím.

Jak jsem kráčel vodou, její tiché šumění přehlušilo můj klidný, pravidelný tep.

Boyleovo tělo plulo k rohu schodiště. Rukou v rukavici jsem ho popadl za vlasy a vytáhl na mramorovou dlažbu. Špičkou boty jsem ho převrátil na záda. V uších se mi rozlehl mlaskavý zvuk. Promodralý obličej měl flekatý, lebku zdeformovanou a lehce propadlou kvůli zranění. Jeho rty připomínaly odstínem játra.

Ani jsi ho nedokázal čistě zabít, uslyšel jsem v hlavě Andrinův hlas. *Musel jsi to prostě zpackat, vid', chlapče?*

Potřásl jsem hlavou, abych se toho hlasu zbavil. Byla to moje první mrtvola. Trénink dělal mistra a já měl před sebou přinejmenším dva další lidi, abych se v řemesle zdokonalil.

Darrah Boyle totiž před pěti lety, společně se dvěma dalšími vězni, zavraždili v kriminálu mého otce kvůli sázce. Partie karet. Impulzivní, bezmyšlenkovitý moment.

Můj otec byl mocný muž. Ten typ, který neskončí ve vězení za nic menšího než vraždu.

A on skutečně někoho zabil. *Nechtěně.*

Ale na tom, co mu provedl Boyle, nic nechtěného nebylo.

Jediným logickým důsledkem bylo, že za to zaplatil vlastním životem. Oko za oko, zub za zub a tak dál.

Vždycky jsem se pohyboval na mlhavé hranici mezi obchodníkem a zločincem.

Dneska večer jsem tu hranici překročil. Sakra, překonal jsem ji sprintem, až na jiný kontinent.

Musel jsem se spřáhnout s newyorskou Camorrou, abych Boylea a jeho spolupachatele vystopoval.